२० सर्गः सत्यं वचोविदांकुर्व्वन्तु जानन्तु ङाम्बाट्यांग्यामिति वेत्तेर्ङाम् सममञ्चतीति क्षिप् सहसन्तिरइति सम्यादेशः ॥ २८ ॥

त्वं पुनीहि पुनीहीति पुनन् वायो जगत्त्रयं। चरन् देहेषु भूतानां विद्धि मे बुद्ध्यविप्लवं ॥ २९ ॥

ज०म० प्रत्येकं प्रार्थनामाह त्वं पुनीहीत्यादि। हे वायो पुनीहि पुनीहीति जगत्त्रयं पुनःपुनः पुनामि भृशं वा पुनामीत्यभिप्रायस्त्वं जगत्त्रयं पुनन् भूतानां देहेषु चरन् मम बुद्धिविप्लवं बुद्धेरन्यथात्वं विद्धि अवगच्छ प्रार्थनायां लोट् पूर्व्वत्र क्रियासमभिहारे लोडिति लोट् तस्य परस्मैपदसम्बन्धी हिरादेशः क्रियासमभिहारे द्विर्व्वचनं पुनन्निति यथाविध्यनुप्रयोगः पूर्व्वस्मिन्नित्यनेन पुनातेरनुप्रयोगः तत्र हि क्रियासमुच्चयाभावात् ॥ २९ ॥

भ० त्वमित्यादि। हे वायो त्वं जगत्त्रयं पुनीहि पुनीहीति पुनन भृशं पुनः पुनर्व्वा पुनासीत्यर्थः मुहुर्भृशार्थे हितस्वध्वमिति सर्व्वस्मिन् काले हि वीप्सायां द्वित्वं लोकतः सिद्धं पुनर्द्वित्वस्याप्रयोगोऽप्यभिधानात् इति हेतोः जगत्पवित्रीकरणाय भूतानां प्राणिनं देहेषु चरन् मम बुद्धेरविप्लवं अव्यभिचारं विद्धि जानीहि ॥ २९ ॥